

գուկ, լալկան ձայնը... «Ա՛խ, կա՛րօ, կա՛րօ ջան»։ Ու այդ յուսակառուր, աղաչաւոր ձայնը, տակալէ յանդիմանութեան մը, ահեղ անէծքի մը պէս կը ցնցէր իս... :

«Այժմը անցաւ... ու աներեւոյթ եղաւ ձորի մը մէջ։ Այն ատեն ինկայդետին ու լացի, լացի ժամերով, երեսա հողին, ձեռքերով ականջներս խփած, որպէսզի չլսէի ձայնը որ սակայն միշտ կը բրթոտար «Ա՛խ, կա՛րօ, կա՛րօ ջան»։ Ու փախալ գացի, ապիկարութենէն ու վառութենէն զզուած, ինքզինքս անիծելով... : Ամիս մը առաջ՝ Պաթուժէն շողեցաւ մտայ եւ ուղղակի Բերէ եկայ, առանց գիտնալու թէ ի՛նչ պիտի ընեմ հոն ։ Միակ մտածումս մը ունէի... փախչիլ հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, մինչեւ որ ա՛յ Նանօին պատկերը, ձայնը ինծի չհասնէր, չհաւածէր, ու չլլկէր ։ Բայց, ափսո՛ս, առաւել, իրիկուներ, գիշերը միշտ հո՛ն էր, աչքիս տողեւ առջ պատկերը, Նանօն Թուրքերուն ձեռքը, ձիուն վրայ քաշկոտուած, ու կ'անիծէր, կ'անիծէր զիս շարունակ... :

«2Ճ՝, անկարելի էր ապրել այդ չարչարանքի կեանքը ։ Յոյն յեղափոխականներ ճանչցայ, ու անոնց հետ որոշեցի կրեաւէ երթալ, ապստամբներուն մէջ, Թուրքին գէտ կոտելու ։ Շողեցաւ մտած վայրկեանէս փրկուած էի... : Հիմակ Նանօս, իմ սիրական Նանօս, չ'անիծեր իս, լլկիւ, տանջող պատկերը ջնջուեցաւ մշտքէս, ու անոր յաջորդեց հին, աղո՛ւր պատկերը, Նանօի տան պարտէզի անկիւնիւնի պատկերը... : ա՛յ հաշտուեցանք իրարու հետ »

Կարօ ոտքի ելաւ ու նորէն գնաց շողեցաւ լին ծայրը, իր առաջուան տեղը ։ Քիչ մը ետքը լսեցի որ կը շարունակէր երգել իր հաշտութեան երգը ։

«Եկուր երթանք պաղլանի վար, պզտի հարս... »

ԵՐՈՒԱՆԻ ՕՏԵԱՆ

ՆՈՐԱՆԻՆԵՆ

Հորիզոնէն կարաւանն է կը փերթի ։

Ու կը սպասեմ ։ Վէտով տուժներն ուղտերուն կը գոծադրուին ու կը մեծնան, օրօրուն կը մօտնան շողացնելով արծաթի

Թամերին իրենց ։ Ու կը սպասեմ ։ անջըզի Անապատէն ծարաւ մըն է անանուն

Զոր հողոյս մէջ այդ ճամբորդներն կը լընուեն, Մինչ արեւն ալ դաշտին ետեւ կ'անհետի

եւ կը լըսեմ, վէտով տող ծո՛վը մուծին, Բոժոժներուն զօղանջը դաշն ու տըրտում, Մանուկներուն, կիներուն սիրտ ի խնդում

Աւետաւոր ճիշերն ու երգ... : Բայց, մըթին, Կուլան աչքերս երբ անոնց մէջ չեն ճանչնար ինչ որ գընա՛ց լըզառնալու ա՛յ համար ։

ՎԱՀԱՆ ՏԻՐԱՆՆԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՔՐՈՆԻԿ

— 000 —

— ՀԱՅԵՐԸ 1900Ի ՅՈՒՑԱՆԴԵՆԻՍԻ ՄԷՋ —

Ֆրանքօ - հայկական ընկերութեան անդամ Բրոֆ. Էդոն Մարիշէի տաղարկութեամբ, Պ. Բոյ Սեպիթօ, ժողովրդական աւանդութեանց 1900ի Տիեզերական Համաժողովին քարտուղար, հրապարակ Արշակ Զօպանեանը մասնակցելու այդ համաժողովին ։ «Անանխո»ի տնօրէնը Հայոց ժողովրդական աւանդութեանց վրայ ուսումնասիրութիւն մը պիտի կարգաւ Համաժողովին նիստերէն մէկուն մէջ, եւ առկից գատ՝ Համաժողովին արտասովոր երեկոյթներէն մին, որոնք տեղի պիտի ունենան Բարիգի մեծ սրահներէն մէկուն մէջ, պիտի նուիրուի Հայոց ժողովրդական աւանդութեանց, երգերուն ու վէպերուն, որոնց մասին Զօպանեան պիտի արտասանէ բանաստեղծութիւն մը, եւ ֆրանսացի արուեստագէտներ հատուածներ պիտի կարդալ ։

Օգտուելով այս առիթէն, Զօպանեան առաջարկեց որ 1900ի Տիեզերական Յուցանանդէսին Համաժողովներուն մէջ տեղ ունենան միանգամայն հայկական ցեղատարկութիւն եւ Հայոց հին կրօնքին պատմութիւնը, եւ փափաք յայտնեց որ Պ. Լալայեանց, «Ազգագրական հանգէս»ին մեծարգոյ հրատարակիչը, ուսումնասիրութիւն մը գրկէր կամ բերէր Հայոց գեղջկական բարքերուն վրայ, եւ Հ. Յ. Տաշեան, մեր հանրածանօթ գիտունը, ուսումնասիրութիւն մը ներկայացնէր Հայոց հին հեթանոսական կրօնքին վրայ, Այս առաջարկութիւնները ընդունուեցան ։ Ը, Տաշեան եւ Պ. Լալայեանց պիտի հրապարակէին Տեղագրութեան եւ Կրօնքներու պատմութեան համաժողովներուն մասնակցելու ։

— ՄԱՆՈՒԷԼԵՆԱՆ — Յունուարի սկիզբը, Պ. Պ. Մաթթա Տիւվալ, Բարիգի Բժշկական Համալսարանին ուսուցիչ, Ժորժ Հերլէ, Մարգարանական Դպրոցին ուսուցիչ, եւ Էտուա